

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 12.

December.

1908.

Danmark.

Bønneugen i Danmark.

Hvor som helst man nu vender sine Øjne, ser man, at Sommeren og Høsten er til Ende. Han, som fordom udtalte: „Saa længe Jorden staar, skal Sød og Høst, Sommer og Vinter, Dag og Nat ikke afslade“, har endnu ikke tilbagefaldt dette Ord, og derfor ser vi, at Vinteren allerede er indtraadt. Har du tænkt paa, kjære Læser, at som Lovet ligger thyt paa Jorden alle Vegne om Høsten, saa har Herren sagt, at vor Litteratur skulde udbrædes? Lad os nu, kjære Søstende, eftersom Vinteren har meldt sig, og der er bleven lidt mere Tid til at læse, gjøre en stor Kraftanstrengelse for at faa vor gode Litteratur udbredt som aldrig før. Herren siger: „Men naar vi gjør det gode, da lad os ikke blive trættel thi vi skal høste i sin Tid, saafremt vi ikke forlæge.“

Vore Arbejdere er nu i fuld Gang med Vinterarbejdet. Br. N. P. Hansen har begyndt Virksomhed ved Arden Station. Interessen er god. De samme kommer Gang efter anden til Møderne, endog Præsten med Frue har været til Stede. Br. Christensen har nu flyttet til Hølsled og begyndt Virksomhed. Alt tyder paa, at Sjæle og saa der hungret og tørstet efter Retfærdighed, og maa Herren gjennem sine Tjenere kunne møtte dem med Livets Ord. Det var ogsaa mit Privilegium at besøge Br. Sherrigs Familie, som i det sidste Aar har arbejdet ved Skelund og Omegn. Herren har velsignet deres Arbejde. Trods megen Modstand fra Autoriteternes Side har Arbejdet gaaet godt, og det har vist sig der som alle Vegne, at man kan intet gjøre imod Sandheden. Vi organiserede en Menighed i Skelund sidste Sabbat med 20 Medlemmer, hvorefter vi med hverandre fejrede Herrens Huses Anordninger. Det var en højtidelig Stund, og vi erfarede meget af Herrens Velsignelse. Der er endnu mange der, som er interesserede og staar os meget nær, og vi haaber, at disse gjennem Vinteren maa komme helt med paa Sandhedens Side. Maa Herren storligen velsigne de kjære Arbejdere, saa de maa faa meget af Himlens Visdom og Forstand under sit Arbejde, saa at Gud maa æres og Sjæle vinde for hans Rige, medens Naadens Dør endnu staar aaben.

Kjærlig Hilsen fra eders ringe Broder i Herren
C. C. Jensen.

Jens Broges Gade 18, Aarhus.

Bed Unionsmødet afholdt sidste September blev det bestemt, at Bønneugen for Danmarks Bedkommende skulde afholdes i Dagene fra den 11te til 20de December. Vi har tænkt paa i Aar blot at have Møder paa Sabbaterne, Søndagene og Onsdag Aften. Dette er den Regel, man har fulgt i Tyskland i længere Tid og som anbefales af vore ledende Brødre. De har fundet denne Maade at være bedst, hvad Tiden angaar. Vi behøver ikke at paapege Nødvendigheden af denne Slags Møder. Herrens den store Dag nærmer sig med hurtige Skridt. „Hvo skal bestaa?“ spørger Profeten. Alene de, som nu søger Herren og finder ham; thi kun i hans Kraft og Styrke og ved hans Raade kan vi bestaa. Saavidt muligt skal vi sende Hjælp til Menighederne ved disse Møder.

* * *

Som allerede omtalt ovenfor begynder Bønneugen for Danmarks Bedkommende den 11te og vedvarer til den 20de December. Vi har tænkt at afvige lidt fra den forfulgte Plan. Det første Møde begynder Fredag Aften den 11te, saa Møder om Sabbaten og Søndagen, dernæst kun et Møde gennem Ugen, Onsdag Aften, saa igjen Fredag Aften, Sabbat og Søndag.

En saadan Uge har bragt Guds Folk store Velsignelser, naar de har fejret den paa rette Maade. Men disse Velsignelser er jo allerede opbrugte, og vi tiltrænger nye — ja Himlens Velsignelser venter vor Modtagelse. Maa vi nu søge Herren endrægtigen som Guds Folk fordom søgte ham, og vi skal erfare de samme Velsignelser, som de erfarede. Profeten siger med Hensyn til disse Dage: „Søg Herren, alle I sagtmødige i Landet, som holder hans Lov! søg Retfærdighed, søg Sagtmødighed, tanfse I vorder skjulte paa Herrens Brødes Dag.“ Hvis vi er i Besiddelse af de Dyder, som Herren beder os at søge efter, da skal vi bestaa nu og paa den store Dag. Lad intet holde os tilbage fra at deltage i disse Møder. O maatte vi som aldrig før søge Herren af vort ganste Hjerte! Maatte vi ogsaa udbrøde: Som Hjerten striger efter Vandbække, saa tørstet min Sjæl efter dig, min Gud. Da skal vi finde ham, thi de, som søger, finder. Lad os tænke paa Missionsmarken gjennem denne Uge, og bringe Herren et Takoffer, eftersom han har velsignet os. Maa det blive en Uge rig paa Velsignelse.

Eders hengslende Broder i G.

Hobro, Danmark.

Efter et Mars Arbejde har vi nu forladt Hobro for at optage Virksomheden i Hølsted. Om end der har været Modstand og nogle haarde Kampe, kan vi dog med Glæde se tilbage paa Arbejdet i Hobro. Herren har været med og velsignet Gjærningen, saa at fem hjære og dyrefjorte Sjæle har forenet sig med os i Troen paa vor hjære Frelser og det sidste Naadens Budskab. En af disse er nu paa Skolen i Skodsborg for at uddanne sig videre som Arbejder i Herrens store Vingård.

Foruden disse er der en Del, som staar os meget nær, og det glæder mig, at Broder N. P. Hansen, der nu har optaget Virksomhed i Arden, stadig kan komme Søstende og de interesserede i Hobro til Hjælp. Ved Guds Naade og Br. Hansens Hjælp er jeg forvijsset om, at flere snart fuldtud vil overgive sig i Herrens Haand. Kjærlig Hilsen fra eders ringe Broder i Herren P. Christensen, Hølsted.

Fra Unionskolen i Skodsborg.

Vi føler os overbeviste om, at vore Søstende i Norge og Danmark ofte tænker paa Missionskolen og gjerne vil høre lidt om, hvorledes det gaar. Vi maa sige, at Gud har velsignet os og hjulpet os naadigt i vort Arbejde hidtil. Som bekendt maatte vi i Mar leje Lokaler til Skolen, og dette var forbundet med ikke faa faa Besværligheder. Der var ikke meget at vælge imellem her i denne lille By — til en Skole med Bolig for en hel Del Elever kan man naturligvis ikke bruge et hvilket som helst Hus. Her var imidlertid en større Villa, som efter alles Mening vilde egne sig forholdsvis godt til vort Brug, hvorfør undertegnede paa Bestyrelsens Begne traadte i Underhandling med nogle vedkommende om en eventuel Leje for Winterhalvaaret. Underhandlingerne forløb for saa vidt heldigt, som vi efter nogen Tids Forløb blev enige om en Lejelum, og alting syntes at være i Orden; men ganske uventet kom der Bested om, at Villaaen ikke kunde faaes for den Leje, vi en Gang var bleven enige om. Vi afbrød derfor foreløbig al videre Underhandling og henvendte os et andet Sted, hvor vi allerede i Forvejen havde forhørt os og faaet et meget imødekommende Svar. Men Lokaliteterne paa dette Sted var ikke saa hensigtsvarende, og jeg bad stadig til Gud, at han trods de mørke Udsigter maatte hjælpe os at faa det første Sted, dersom han i sin Visdom ikke saa, at der var særlige Grunde, hvorfør den først gjorte Overenskomst ikke burde gaa i Orden. Det endelige Udfald blev, at vi efter meget indtrængende Opfordringer fra vedkommendes nære Paarørende atter gjenoptog de afbrudte Underhandlinger, og snart var Lejemaalet og alting ordnet til fuld Tilfredshed for begge Parter. Ud af disse Støffelser og Vanfligheder kom der endog visse Fordele, som under Forholdene har haft den allerførste Værdi for os — en ny Paamindeelse om Sandheden af det gode Ord: „Alle Ting tjener dem til gode, som elsker Gud.“

Ved vor lille Nabningshøjtidelighed om Aftenen den 14de Oktober var godt 20 Elever ankomne. Flere af de ledende Brødre i Konferensen var nærværende og deltog i det lille Program, der var lagt for Anledningen. Elevernes Antal er siden steget noget, saa at der nu er 29, som bor paa Skolen, samt to udenfor, saaledes 31 i alt, hvilket er betydelig mere, end hvad jeg for mit Vedkommende havde bopet at v.nte det første Aar. Af disse 31 er 7 fra Norge, 2 fra Island, Resten fra

Danmark. I det store og hele hersker der den bedste Aand og almindelig Tilfredshed blandt Eleverne. Ved den fælles Andagt om Aftenen samles alle meget regelmæssigt, og vore Sammenkomster til Bønne- og Taksigelsesmøder om Fredag Aften er altid velsignede Stunder, hvori de allerfleste trofast tager Del. Sabbats Formiddag Kl. 9 samles vi til Sabbatskole for os selv, hvormod vi om Eftermiddagen gaar til Møde sammen med Sanatoriets Arbejderskare i Sanatoriets nuværende Mødesal. Gjennemgaende synes Eleverne at befinde sig rigtig godt og tager villigt og med Glæde fat paa, hvad de sættes til, og finder sig taalmødt i de større eller mindre Besværligheder, som vanskelig eller umuligt kan afhjælpes, for vi faar mere hensigtsvarende Lokaler. Søster Anna Møller tager sig omhyggeligt og samvittighedsfuldt af Skolehjemmets indre Ledelse.

Det vil glæde vore Søstende at vide, at man allerede er i Gang med Opførelsen af den planlagte nye Bygning, som kommer til at indeholde rummelige Stolelokaler, Kapel, Gymnastik osv., saa at Skolen til næste Aar vil kunne byde betydelige Fordele, hvad Plads til Beboelse og Undervisning angaar. Ved meget for os, hjære Søstende, at Skolen allerede nu i Aar maatte blive, hvad den efter Herrens Bestemmelse stulde være. Ved for Læerne, at de maa forstaa at udføre deres ansvarfulde Hverv med Visdom og Trofast, og for Eleverne, at de maa erholde en Uddannelse, som kan gjøre mange af dem til værdifulde Arbejdere i Herrens store Vingård. Eders i Herren forbundne Broder

Erik Arnesen.

Skodsborg i November 1908

Norge.

Besøg blandt Menighederne.

Fra Bergen, hvor jeg holdt Møder en 3 Ugers Tid, sendte jeg min sidste Meddelelse. Møderne var vellykkede paa mange Omraader. Gud kom os meget nær, og vi modtog store Velsignelser fra ham. Søstende var meget gjæstfrie og gjorde det særdeles hyggeligt for mig. Dette har ogsaa været Tilfældet paa de øvrige Steder.

Det glæder mig ogsaa at berette, at D. J. Olsen har god Søgning ved sin Vandturanstalt.

I Haugesund havde vi flere udmærkede Møder og fuldpakket Hus Søndag Aften, og mange maatte gaa igjen. Der er flere Familier, som er interesserede paa dette Sted. Nogle begyndte at holde Sabbaten, og andre staar os meget nær. Broder Larsen holder regelmæssige Møder hver Uge, og vi venter snart at sende en af Konferensarbejderne dertil. To blev døbt. De Ord, vi betragtede, blev os til nyt Liv og stor Glæde.

Stavanger var mit næste Stoppested. Her havde vi flere offentlige Møder, som var udmærket godt besøgte af tænkende Menneker, og Interessenten tiltog for hvert Møde. Desforuden havde jeg flere Møder med Menigheden, hvilke bragte nyt Haab og Liv til flere, og mange lovede at leve nærmere sin Gud og forblive Sandheden mere tro i Fremtiden. Vi havde Valg paa Embedsmænd for det kommende Aar. En blev døbt og laqt til Menigheden, men mange blev udelukket. Medens jeg var i Stavanger, besøgte jeg Sandnes Menighed flere Gange. Disse Søstende lagde for Dagen, at de satte Pris paa den rige Velsignelse, vi modtog fra Herren.

Jeg havde ogsaa det Privilegium at besøge H. J. Johansen og holde et Møde i hans Hjem med de faa Søstende, som bor i Nærheden af Egriund.

Paa Breien til Mandal stoppede jeg i Farsund, hvor Br. Chr. Tobiasen arbejder, og han rapporterer mange til Møderne og god Interesse.

I Mandal havde vi et Møde for ikke-Adventister med fuldt Hus, hvilket gik over Menighedens Forventning. Men vi havde ogsaa flere Møder for Søstende, hvilke Møder jeg tror var til stor Velsignelse og Nytte.

Herrra rejste jeg til Kristiansand via Pollen, hvor jeg holdt et Møde. Vi havde flere udmærkede Møder, og paa Sabbaten naaede vi Topmaalet, hvad Mødernes Længde angaar (ja ogsaa med Aandens Nærhed), idet vi havde Møde hele Dagen med et kort Ophold for Middag, og et af Møderne varede fem Timer uden Ophold. Søstende sagde, det var et langt, men meget velsignelsesrigt Møde. Mange tog en ny og fast Bestemmelse for ved Herrens Hjælp at naa det himmelske Hjem. Interessesen blandt ikke-Adventister var liden de to første Møder, men ved det sidste maatte en Del gaa hjem af Mangel paa Plads. Embedsmænd for det kommende Aar blev valgt. Vi havde ogsaa Nadder, og det var en Glæde at se de fleste til Stede ved Nadder.

Efter nu at have besøgt Arendal har jeg snart været rundt og besøgt de fleste af Menighederne i Norge. Vi har haft flere gode Møder med Søstende her og ved Nadder med dem samt afholdt det aarlige Forretningsmøde.

Torsdag den 19de Novbr. besøgte jeg Broder N. O. Nærem i Grimstad og overvar et af hans Møder. Der var flere opmærksomme, tænksomme Mennesker til Stede, og Broder Nærem har godt Haab om flere af dem.

Arendal den 22/11 08

N. C. Bergerfsen.

Bønneugen.

Som allerede bejndtgjort i „Missionsferretninger“ bliver Bønneugen fra den 11te—20de Decbr. Lad denne Tid i Sandhed blive en Bønnetid for alle S. = D. Adventister i Norge. Gud har sagt, at vi skal altid bede og ikke blive trætte; men paa samme Tid har der været Tider i Fortiden, da Guds Folk har bedet indtrængende om Syndsforladelse og Hjælp. Det vil ogsaa blive Tilfældet i de sidste Dage.

„Alle Landets Indbyggere høve! thi Herrens Dag kommer, thi den er nær. En Mørkheds og Dunkelheds Dag. . . Vender om til mig af eders ganske Hjerter og med Faste og med Graad og med Klage, og sønderriver eders Hjerter, og ikke eders Klæder, og vender om til Herren.“ Joel 2, 1—13

Vi maa selv drage nær til Gud, saa kommer han derved saa meget nærmere til os. Dersom vi kommer til ham ligesom den forlorne Søn, saa opmuntrer han os til at komme endnu nærmere. „Hold eder nær til Gud, saa skal han holde sig nær til eder.“ Joh. 4, 8.

Hvorledes maa vi føle mod dem, som paa nogen Maade har staaet os, naar vi beder Gud om Syndsforladelse? Mark. 11, 25. 26. Dette maa praktiseres af alle, som vil modtage af Aandens Fylde og som ønsker at bestaa i den sidste forestaaende Kamp.

Vi lever i Kystræns Tid, som omtales i „Aandelige Erfaringer“. „Jeg saa nogle med stærk Tro og ængstelige Raab at bønfaalde Gud. Deres Ansigter var blege og bare Præget af dyb Ængstelse, der aabenbarede en indvortes Kamp. Deres Afsyn udtrykte Standhaftighed og Alvor. . . . Onde Engle trængte sig omkring dem for at omgive dem med Mørke og ffule Jesus fra deres Blik, saa at deres Opmærksomhed maatte blive henvendt paa Mørket, som omgav dem, og at de derved maatte ledes til at fatte Mistillid til Gud og knurre imod ham. Deres eneste Sikkerhed var at vende deres Dine opad bestandig. . . . Og idet disse Sjæle

vedblev i ivrig Bøn, bestraaledes de engang imellen af en Lysstraale, som kom fra Jesus for at opmuntrere deres Hjerter og opløse deres Ansigter. Jeg saa, at der var nogle, som ikke deltog i denne ængstelige Raaben og Beden til Herren. De syntes at være ligegyldige og forglømt. De modstode ikke Mørket omkring dem, og det omringede dem lig en tyk Sky. Guds Engle forlod dem og gik hen for at komme de ivrige, bedende Sjæle til Hjælp. Jeg saa Guds Engle vssynde sig at komme alle til Hjælp, som søgte af al Magt at modstaa de onde Engle, og som søgte at hjælpe sig selv ved at paakalde Gud med Udholdenhed. Men hans Engle forlod dem, som ikke gjorde nogen Bestræbelse for at hjælpe sig selv, og jeg tabte dem af Syn.“ Kjære Brødre og Søstre! lad os alle se til, at ikke vi skal være iblandt dem, som er ligegyldige, saa at Englene skal forlade os. Paa samme Tid som vi søger Gud af hele vort Hjerter, lad os ikke komme til Gud tomhændet. Bring et Offer til Gud, efterføm Gud har velsignet dig med Midler. Guff paa Enken med sin Skjærv og Kristus, som lagde Mærte til Gaven.

N. C. Bergerfsen.

Kristiania.

Det glæder os at kunne berette, at Interessesen ved Rafts offentlige Møder stadig væk har fordybet sig. Efterføm Tiden er knap (han maa nemlig slutte midt i Januar), har han hurtigt maattet passere over de profetiske Klæder, og har allerede talt om Budskabet og er nu midt i en Række Foredrag over Loven, Søndagen og Sabbaten. Men den store Tilhørersfare har holdt trofast ved, og efter alt at domme er mange dybt paavirkede af Sandheden. Vor Bøn til Gud er nu, at hans Tjener maa have meget af Herrens Aand, saa Ordet maa komme fra Hjerter og gaa til Hjerter, saa at de mange, som nu overværer Møderne, maa komme til at udraabe ligesom paa Pinsedagen: „I Mænd, Brødre! hvad skal vi gjøre?“ For at naa dette herlige Maal indbyder vi alle Søstende til at forene sig med os i inderlig Bøn til Gud, at Himlen maa samarbejde med os til Sjælens Frelse.

Kristiania den 2/12 1908.

C. B. Jensen.

Til Menighedssekretærene og Missionsarbejderne.

Vi vil herved anmode alle Menighedssekretærer og Raasferere om at være af den Godhed at indsende Dpgjør for 4de Kvartal 1908 (indbefattende Bønneugegaverne og Sabbatskolegaverne) inden Udgangen af den første Uge i Januar, saa alt kan komme med i Konferensens Aarsregnskab, der maa afsluttes den 9de Januar. Det kan muligvis være vanskeligt at gjøre dette for nogle Menigheders Vedkommende; men dersom man er opmærksom paa det i Tide og anmoder Søstende om at klarere alt inden Udgangen af Aaret, saa lader det sig gjøre. Hvad der indløber efter den 9de Januar vil saaledes ikke kunne komme med i Aarsregnskabet, men maa gaa ind paa det nye Aar. Aarsregnskabets Afslutning kan nemlig ikke udsættes længere af forskjellige tvingsende Grunde.

Ligesaa henstilles til Missionsarbejderne, at de indsender alle deres Rapporter (maanedlige som Kvartals) senest den 31te December.

Saa siger vi paa Forhaand Tak, fordi vi er forvisset om, at alle vil gjøre deres bedste for at efterfømme denne Anmodning.

N. C. Christensen.

Mod i Hverdagslivet.

Fra „Det 20de Aarhundredes Brevst“ ved J. M. Nærem.

„Moralisk Mod“ var den fængslende Overfrit, der med store Bogtaver var trykt og følgende gode Bink og opslaat som en stadig Anbefaling til Publikum paa Døren hos en Kjøbmand i Ny-York for ca. 40 Aar siden: „Hav Mod til at afbetale din Gjæld, medens du har Penge i Kommen.“

„Hav Mod at sige din Mening, naar det er nødvendigt at gjøre saa; og ti stille, naar det er klogt at gjøre det.“

„Hav Mod til at tale til en Ven, ifklædt en forslidt Frakke, selv om du er i Følge med en rig, som er fint klædt.“

„Hav Mod til at erkende, at du er fattig; thi derved afvæbner du Fattigdommens haardeste Braad.“

„Hav Mod til at fortælle en Person, hvorfor du vægrer dig ved at anse ham.“

„Hav Mod til at fortælle en Person, hvorfor du ikke vil laane ham dine Penge.“

„Hav Mod til at rette paa din bedste Ven i det, hvor du synes, han mangler rette Principer; en Ven bør bære over med en andens Skrobellighed, men ikke med hans daarlige Principer.“

„Hav Mod til at vise din Respekt for Ærlighed, i hvilken Form den end aabenbares, og din Foragt for Lærlighed overfor hvem som helst, hos hvem det maatte komme til Synne.“

„Hav Mod til at slide gamle Klæder, indtil du kan betale for nye.“

„Hav Mod til at foretrække Besvæmmelighed og Besvære fremfor at følge Moden i alle Ting.“

„Hav Mod til at erkende din Uvidenhed, hellere end at søge efter Kundskab under falske Paasfud.“

„Hav Mod til at berede et Gjæstebud for dine Venner, der ikke overstiger dit Udkomme.“

„Hav Mod til at adlyde din Staber trods den Latter, Haan og Foragt, du risikerer at udsætte dig for fra Menneffers Side.“

Fra den tyske Mission i Ost-Afrika.

Omsendsskont det ikke er mere end 4 Aar, siden de første Arbejdere blev sendt der ned, har det dog vist sig at være et meget vanskeligt Foretagende. Det var nemlig ikke nok med, at de maatte lære de indfødtes Sprog, saa de kunde tale det, men de maatte ordne Sproget til Skriftsprog og siden lære Folket at læse Bibelen i dette deres eget Tungemaal. De første, som blev interesserede, var to Sønner af en fremstaaende Høvding.

De fik Lov til at gaa paa Missionskolen, men paa den Betingelse, at de ikke maatte forlade deres hebenste Tro. Deres Hjerter blev imidlertid berorte af den Helligaand, og for en Maaned siden blev de sammen med fire andre begyavede i Daabens Vand. Deres Fader blev meget forbitret herover og truede med at udstøde dem af Familien. De to Sønner tog imidlertid deres Standpunkt urokkelig paa deres himmelske Høvdings Side. De vilde heller være hjemløse og foragtede, selv af deres egne Forældre, end de vilde stilles fra Kristus, der gav sit Liv for dem. Da de skulde døbes, gik de ud i Vandet, medens de højlydt prisede Gud for Frelsen.

Deres Fader er nu ogsaa bleven interesseret. Vore Brødre har nylig afslagt ham et Besøg, ved hvilken Anledning han overrakte dem en Gave. Det er at haabe, at han snart skal overgive sig til Gud. Foruden de allerede nævnte er ti andre nylig bleven døbt, og vore Brødre er ved godt Mod. Men disse Sjæle er ikke høstet uden Mødgang for Arbejderne.

Den giftige Feberluft, der har affrækket saa man-

gen Missionær fra at blinde an med Arbejdet paa ligende Steder, har ogsaa her krævet sine Ofre. Disse Arbejdere er i de forløbne fire Aar sendt derved. Af disse er tre døde, og to andre er yderst medtagne vendt tilbage for som muligt at gjenvinde deres Helse. Dog skræmmer ikke dette den, hvis Hjerte er fyldt med Jesu Kristi Kjærlighed. Syv andre har meldt sig rede til at gaa derved og optage Gjærningen, hvor de andre maatte forlade den. Hvor mange andre der endnu vil komme til at ofre deres Liv for at redde disse med Jesu Blod dyrefjætte Sjæle, ved ingen; men dette ved vi, at den, som faar med Graad, skal høste med Frydefang.

R. P. N.

Redaktionens Afdeling.

Vi henleder Opmærksomheden paa Dr. A. C. Christensens Anmodning i nærværende Nummer af Bladet.

Dr. O. A. Johnson har nu tiltraadt sin Stilling som Lærer ved Walla Walla Højskole, hvor han leder hele Bibelundervisningen. Vi haaber, at Gud fremdeles skal velsigne hans Bestræbelser.

Vor Bønneuge i Aar falder ind i den travle Forberedelse for Julen. Det er at haabe, at vore Søskende ikke skal lade sig hindre af nogen Ting i at overvære Møderne. Mod talrigt frem baade store og smaa, og lad det blive den bedste Bønneuge, vi endnu har haft. Glem ikke at gjøre Forberedelse for Bønneuge-afret.

Det sidste Naadens Budskab udgaar nu fra vore Trykkerier i 51 forskellige Sprog i Form af Bøger og andre Skrifter, hvoraf over en Million Ekstpl. folgtes gennem sidste Aar. 3587 Arbejdere deltager for Tiden i Udbredelsen af Sandheden, og 5455 andre gaar paa vore 67 Skoler, hvor de beredes til at indtage en Plads i hine Rækker. Desforuden besøges vore 500 Menighedsstoler daglig af 8000 Børn, hvilke vi ogsaa haaber for eller senere maa modnes og helliges for Guds Gjærning.

Det glæder os at høre om den Fremgang den nærværende Sandhed har i Rusland. Alle de Hindringer, der for har ligget i Vejen, er nu hovedsagelig fjernede. Vort Samfund kan ikke alene prædike Sandheden ubhindret, men har nu ogsaa faaet Tilladelse til at forrette Daab, stifte Menigheder og besidde fast Ejendom. Dette er saa meget mere slaaende, som vi læser i et af de sidste Numre af Baptisterne's Organ for Norge, at Politiet i St. Petersburg stiller sig saa ugunstig overfor Baptisterne, at de har set sig nødsaget til at lukke deres Kirker, da al Virksomhed under den nærværende Politicensur er en Umulighed.

Paa Stodsborg Vadesanatorium optages hvert Foraar et nyt Hold Elever i Sygeplejen. Unge, gubhengivne Brødre og Søstre, der føler sig kaldte til at deltage i denne Gren af Virksomheden, og som har Lykt til at lære Sygeplejen, paaimendes herved om, at Ansøgning om Optagelse maa indsendes snarest muligt, i Fald de ønsker at komme med i det Kursus, der paabegyndes 1ste Marts 1909. Kursuset varer som bekendt i tre Aar. Ansøgningsfemaer til Udsyldning tilsendes paa Forlangende portofrit. Yderligere Oplysninger gives gjerne ved Henvendelse til Stodsborg Vadesanatorium, Stodsborg, Danmark.